

[PULTRZECI *nm*

N sg n pułtrzeci(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Liczebnik ułamkowy o charakterze przymiotnikowym: zawierający w sobie dwie i pół jakichś jednostek: Tu [tj. Ios 22/17-18] trzy kroć śpomina [prorok] Iehowę/ á więcby z tąd miał kto dowodzić że trzy fą Iehowowie: ieden ktorego był on zbor á dwa od ktore⁸⁰ fie ono pułtrzećie pokolenie [tj. grupa Izraelitów złożona z dwu i pół pokoleń: Rubenitów, Gadytów oraz połowy pokolenia Menassesa, która zrezygnowała z dalszej wędrówki do Ziemi Obiecanej pod wodzą Mojżesza, oddzieliła się od reszty współbraci] było odrzuciło: Nie tufzę áby ták kto rzec śmiał. BudArt a5, a5.

MFr